

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 22.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392826032/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Og Skoven tog Solen og gemte den bort, men Himlen vedblev at være så rød og grøn, og over Engene begyndte der at dampe hvide Tåger, der rullede sig sammen og hævede sig op og dansede bort over Åen.

Alt var blikstille, dugget og svalt. Kun langt, langt ude lød et enligt Brøl fra en Ko. Himlen blev så blå, højt oppe var den helt mørk, men lysere længere nede, og over Skoven brændte der endnu en Stribe Rød. Men til Gengæld fyldtes det høje Mørke af Stjærner.

«Mo'r, se de mange Stjærner.»

«Ja, se hvor de lyser, Tue.»

«Lyser de for Fa'r, når han kører hjem.»

«Ja, de gør.»

«De venlige Stjærner.»

Kastanierne udenfor begyndte at forsvinde, deres Kroner blev så runde og tykke, Engene kunde Tue slet ikke mere se, men Stjærnerne skinnede, så høje, så glimrende klare.

Pludselig lød et dybt Bulder i Stilheden.

«Mo'r, Mo'r, nu kommer Fa'r.»

«Ja, nu kører de over Broen.»

Så rullede det op gennem Alleen, nærmere og nærmere, nu kunde man høre Hestene løbe, og så kom Vognen kørende op mellem Stammerne og holdt foran Jærntappen, hvor Moder og Tue stod. Tue så Faders hvide Skæg i Mørket; Regitze hoppede af Vognen og løb op til dem.

«God Aften!» lo hun og rystede sine viltre Lokker. Og ude fra Vognen råbte Fader:

«God Aften, lille Børn!»

«God Aften!» sang Tue og dansede på Trappen. Hestene prusted og skræbede i Vejen, og Ane kom ud for at hente Tøjet og Faders Kasser ind.

Tue lå i sin hvide Seng, Vinduet stod åbent bag